

Nr 54.

Af herr **Vennersten**, om pension åt förre fästningsbyggnadsarbetaren *Johan Andreasson-Skoglund*.

Muraren Johan Andreasson-Skoglund från Sandhults församling i Älfsborgs län anhöll i skrifvelse till kungl. arméförvaltningens fortifikationsdepartement, att departementet måtte åt honom, som under längre tid haft anställning vid Karlsborgs fästningsbyggnad, utverka pension af statsmedel.

Med anmälan härom och med öfverlämnande af frejdebetyg, journalutdrag, läkarebetyg och intyg af kommunalnämndsordföranden anförde fortifikationsdepartementet i underdånig skrifvelse den 15 mars 1911, att Skoglund vore född den 27 juli 1839, att han under 22 år haft anställning vid fästningsbyggnadsarbetena, samt att han, som på grund af öronkatarr hade betydligt nedsatt hörsel, vore, enligt intyg, i små ekonomiska omständigheter och hade svårt att försörja sig och sin ålderstigna hustru. Departementet hade tillika inhämtat, att Skoglund under arbete vid fästningen brutit ena benet, och att han vore i stort behof af understöd. Med hänsyn till anförda förhållanden hemställde fortifikationsdepartementet, det Kungl. Maj:t täcktes i proposition till Riksdagen göra framställning om beredande från allmänna indragningsstaten af en årlig pension å 300 kronor åt Skoglund från och med år 1911.

Sedan fortifikationsdepartementet på gifven anledning verkställt utredning angående omförmälda benbrott och det därvid framgått, att detta förorsakats genom ren olyckshändelse under det Skoglund var sysselsatt med arbete för fästningsbyggnaden, gjorde departementet meddelande härom till statsrådet och chefen för kungl. landtförsvarsdepartementet i skrifvelse den 29 april 1911.

Uti underdånigt utlåtande den 6 april 1911 tillstyrkte statskontoret arméförvaltningens fortifikationsdepartements framställning om beredande af pension åt Skoglund.

Kungl. Maj:t fann emellertid den 29 september 1911 framställningen icke kunna bifallas.

Som vi äro väl förtrogna med Skoglunds förhållanden och veta att han är i verkligt behof af understöd och då tillika hans anställning i statens tjänst såväl med hänsyn till den långa tiden som sättet för utöfningen synes oss väl motivera, att Skoglund numera, då han på grund af ålder och sjuklighet icke längre kan försörja sig och sin gamla hustru, erhåller understöd af statsmedel, få vi värdsamt hemställa,

att Riksdagen måtte tillerkänna förre fästningsbyggnadsarbetaren Johan Andreasson-Skoglund å allmänna indragningsstaten en årlig pension af 300 kronor att beräknas och utgå från och med år 1911.

Stockholm den 24 januari 1912.

Axel Vennersten.

Nr 55.

Af herr **Persson** i Norrköping, *om ändrad lydelse af 17 § i förordningen om kommunalstyrelse på landet.*

Redan vid 1907 års riksdag väcktes af herr Rob. Karlsson i Andra kammaren motion om att ordinarie kommunalstämmor skulle hållas å sönd eller helgdag. Motionären framhöll till stöd för sitt yrkande, att det icke endast var det höga fyrktalet, som ditintills lagt hinder i vägen för de små fyrkinnehafvarna att bevaka sina kommunala intressen, utan mången gång har själfva tiden för kommunalstämmans hållande lagt öfverstigliga hinder i vägen härför.

Det händer ej så sällan, framhöll motionären vidare, att kommunalstämмоordföranden utlyser ordinarie kommunalstämma att hållas å söckendag,